

[Statsministeren]

Regering og Folketing må koncentrere sig om den opgave, der ligger i at udstikke de overordnede, helhedsorienterede linjer for samfundsudviklingen. Vi må til gengæld beskæftige os mindre med små detaljer og enkeltsager, som ofte alene frister politikere, fordi de blæses op i medierne. Vi må ikke i de kommende år forvrilde og forfalske det seriøse politiske arbejde derved. Proportionssans og selvdisciplin bliver påkrævet, for Danmark står over for en barsk omstilling. Gennemgribende forandringer er nødvendige for at løse de vanskelige problemer, som tynger det danske samfund.

Vi står over for store menneskelige og miljømæssige udfordringer. Dertil kommer de alvorlige økonomiske problemer, som skal løses inden for de nærmeste år:

- Ledigheden er for høj.
- Udlandsgælden er for stor.
- Der er stadig underskud på betalingsbalancen.
- Skattetrykket er for tyngende.
- Den private opsparing er utilstrækkelig.
- Den private sektor er for lille.
- For mange danskere er afhængige af de offentlige kasser.
- Der er for meget bureaukrati.
- Den enkelte borger har for lidt valgfrihed.

Det er derfor en hestekur, vi skal i gang med, og der findes i virkelighedens verden ingen smarte eller smertefri løsninger. Det er hårdt arbejde, der ligger foran os.

Regeringen vil lægge op til en ny politik, som over en 4-årig periode kan fortsætte og forstærke væksten i den private sektor og gøre samfundet mere levende og dynamisk. Der er brug for at ruske op i hele det danske samfund. Vi skal muliggøre, at vi danskeres menneskelige ressourcer og energi kan udfoldes fuldt ud.

Den alvorligste opgave, som ligger lige for, er naturligvis at standse gældsætningen til udlandet. Ved udgangen af 1987 var Danmarks gæld til udlandet 272 mia. kr. Alene renterne af denne gæld beslaglægger hvert år næsten 30 mia. kr. af det samlede danske produktionsresultat.

Den udvikling kan jo ikke fortsætte. Underskuddet på betalingsbalancen skal fjernes. Ellers ender vi i en situation, der truer selve grundlaget for velfærdssamfundet, den danske velstand og vore børns fremtidsmuligheder. Ganske vist er underskuddet faldet fra rekordhøjden i 1986 på 35 mia. kr. til 20 mia. kr. sidste

år. I år ventes det at blive på ca. 18 mia. kr., men der er ikke uden videre udsigt til en væsentlig nedgang i 1989.

Vi kan ikke leve med, at underskuddet skulle bide sig fast i en størrelsesorden på 18-20 mia. kr.

Regeringen mener, at der oplagt er tale om et strukturelt underskud, som skyldes grundlæggende skævheder i den danske økonomi. Vi mener, der er tre væsentlige systemfejl: Vort arbejdsmarked er for stift og tilpasser sig for langsomt eller slet ikke; bl.a. derfor er ledigheden for stor. Den private sektor er for lille, mens den offentlige sektor er for stor. Og den private opsparing er utilstrækkelig.

Regeringen ønsker over de næste fire år at rette disse systemfejl op, men det kræver, at der gennemføres grundlæggende strukturændringer. Regeringen vil tage de fornødne initiativer til at gennemføre den omlægning, der er nødvendig.

Den private sektor må have bedre udviklingsmuligheder, og den offentlige sektor ønsker vi at afbureaukratisere, begrænse og forenkle.

Regeringen lægger vægt på, at vi har en god og velfungerende offentlig sektor, og vi anerkender, at der udføres et værdifuldt og dygtigt arbejde af de mennesker, der er ansat i den. Men de rammer, vi fra regeringens og Folketingets side har lagt om deres arbejde, skal vi gøre mere tidssvarende, så borgerne kan få en bedre betjening, og det vil samtidig gøre den offentlige sektor til en mere stimulerende arbejdsplads med større arbejdsglæde for de ansatte.

Det nuværende, overregulerede samfund, hvor alt for mange beslutninger træffes centralt, ønsker vi at omforme, så det enkelte menneske kan overskue det og finde sig til rette. Det skal være et nyt og enklere samfund, hvor de offentlige beslutninger begrænses og gøres overskuelige, og hvor klagevejene bliver forkortet.

Beslutningerne skal træffes decentralt, nær den enkelte borger. Al offentlig styring og regulering, som ikke er absolut nødvendig, skal afvikles.

På alle leder og kanter yder vi hinanden tilskud i det danske samfund. Det er en hovedgrund til det høje direkte skattetryk. Men det går jo galt, når folk med gennemsnitsindkomster betaler så meget i skat, at også de bliver afhængige af offentlig hjælp. Fordelingspolitik-